

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Sobutka

Ławnik SN Katarzyna Monika Borkowska

w sprawie prokurator P. M.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 4 września 2020 roku,

odwołania wniesionego przez prokuratora P.M. od postanowienia Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 25 lutego 2020 r., sygn. akt PK I SD (...)

na podstawie art. 432 kpk w związku z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze

postanawia:

pozostawić środek odwoławczy wniesiony przez prokuratora P. M. bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Prokurator Okręgowy w O. Zarządzeniem Nr (...)/2019 z dnia 18 października 2019 roku zawiesił prokuratora P. M. w czynnościach służbowych na okres 6 (sześciu) miesięcy. Prokurator Okręgowy w O. skierował także do Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym wniosek o obniżenie wynagrodzenia prokuratorowi P.M. do wysokości 50% wynagrodzenia zasadniczego na czas trwania jego zawieszenia w czynnościach służbowych.

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2020 roku, sygn. akt PK I SD (...), Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym nie uwzględnił odwołania prokuratora P. M. utrzymując w mocy zaskarżone zarządzenie.

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 roku sygn. akt PK I SD (...) orzekł o obniżeniu prokuratorowi P. M. wynagrodzenia do wysokości 80% wynagrodzenia zasadniczego na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych.

Prokurator P. M. wniósł do Sądu Najwyższego odwołanie z dnia 9 marca 2020 roku na powyższe postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, zarzucając rażąco obrazę przepisu art. 152 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez błędną jego wykładnię polegającą na niesłusznym uznaniu, że samo zawieszenie prokuratora w czynnościach służbowych stanowi obligatoryjną przesłankę do obniżenia mu wynagrodzenia, gdy tymczasem ustawodawca w niniejszym przepisie posłużył się słowem „może”, a co oznacza, że Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym nie jest jedynie zobligowany do orzekania o wysokości obniżenia wynagrodzenia zasadniczego, ale musi najpierw w sposób przekonujący uzasadnić jakie okoliczności przemawiają za koniecznością rozważenia, czy obniżenie uposażenia w ogóle jest samo w sobie zasadne. Skarżący podniósł także „błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a wyrażający się w bezpodstawnym uznaniu przez Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym, że P. M. - prokurator Prokuratury Rejonowej w P. jest obwiniony, skoro do tej pory nie zostały mu ogłoszone żadne zarzuty i nie zostało nawet wszczęte dyscyplinarne postępowanie przygotowawcze”.

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nie obniżenie wynagrodzenia zasadniczego P. M. - prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w P.

Prokurator Okręgowy w O. Zarządzeniem Nr (...)/2020 z dnia 9 lipca 2020 roku uchylił z dniem 10 lipca 2020 roku swoje Zarządzenie Nr (...)/2019 z dnia 18

października 2019 roku o zawieszeniu odwołującego się w czynnościach służbowych.

Wobec powyższego, prokurator P. M. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o cofnięcie odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z normatywną treścią art. 431 § 1 kpk stosowanym w niniejszym postępowaniu w sposób odpowiedni na podstawie art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, środek odwoławczy można cofnąć. Uprawnienie takie przysługuje obwinionemu, który wniósł środek odwoławczy na swoją korzyść. Niewystępujący w niniejszej sprawie wyjątek stanowi sytuacja, w której środek odwoławczy został wywiedziony przez oskarżyciela publicznego lub zachodzi ustawowy obowiązek wyznaczenia dla obwinionego obrońcy.

W sytuacji, gdy zaistniały okoliczności uzasadniające, w ocenie skarżącego cofnięcie wywiedzione środka zaskarżenia, dochodzi do zaktualizowania obowiązku sądu wynikającego z art. 432 kpk. Zgodnie z tym przepisem cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 lub art. 440. Analizie sądu, przed wydaniem decyzji o pozostawieniu środka rozpoznawczego bez rozpoznania, podlega fakt czy postępowanie nie jest dotknięte jedną z bezwzględnych przyczyn odwoławczych oraz to, czy wydane w sprawie rozstrzygnięcie nie jest rażąco niesprawiedliwe.

W niniejszej sprawie, wnioskiem datowanym na dzień 23 lipca 2020 roku, prokurator P.M. cofnął wywiedzione w niniejszej sprawie odwołanie. Treść i autentyczność pisma P. M. zawierającego jego jasno wyrażoną wolę cofnięcia odwołania, nie budzą żadnych wątpliwości. W ocenie Sądu Najwyższego nie wystąpiły także przyczyny określone w art. 439 oraz art. 440 kpk.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

